

tanter for den nordslesvigske Kvindeforening iblandt os, utaalmodige længtes vi efter at trykke deres Hænder og vise dem vor Glæde, og naar vi bad dem overvære vort Møde, saa var det i Haabet om derved at lægge Grunden til et fremtidigt Samarbejde mellem dem og D. K. Haabet glippede, men inden altfor længe vil vi paa anden Maade samles med sønderjyske Kvinder.

Naar vi ser ud over den urolige Verden derude, saa møder der os Omdannelse, Nyskabelser, Omvæltning paa alle Kanter. Meget af det, der ragede højt i Vejret er styrtet i Grus, meget hidtil skjult under Jordens Overflade er kommet frem i Lyset, i Solen. *Kvindesagen* vokser og groer derude — Kvindernes Indsats i disse 5 Aar har lært Verden mere om Kvinders Mod, Udholdenhed og Evner end hundred Aar tilforn; *mens Mændene sloges arbejdede Kvinderne*, bag Plov og Harve, ved Dampkedel og Dampkran, ved Motorerne paa Jorden og i Luften, intet Arbejde var dem for svært, alle Byrder bar det saakaldte svage Køn paa sine Skuldre. Det var selvfølgelig ikke Krigen, der pludselig skabte disse Kvinder — nej, dem havde Kvindesagen skabt i Aarene forud; Uddannelse, Kundskaber, social Viden og social Interesse, Organisationsevne — det var altsammen Værdier, Kvindebevægelsen havde fostret, og som nu kom Nationerne til Gode. Intet mindre end en Verdenskrig maatte der til for at belære Verden herom. Og rundt omkring i Europas lidende og sultende *Hjem* sad Hustruer og Mødre og kæmpede en haardnakket, men tapper og heltemodig Kamp for Hjem og Børn.

Er det da et Symbol for Fremtiden, at Kvinderne netop nu kaldes til Arbejdet, er det endelig gaaet op for Mændene, at de trænger til Hjælp — til Kvindernes Hjælp — mod Volds-aanden i det menneskelige Samfund. Er den mandsskabte Verdens Forlis efter disse 5 Aars Rædsler saa aabenbar, at man endelig bekvemmer sig til at tage imod den udstrakte vaabenløse, kvindelige Haand.

Rundt omkring i Evropa og Amerika faar Kvinderne i disse Dage politisk Valgret; jeg skal — for af vise Kvindernes store Fremstød — nævne de Lande, der siden 1914 har givet Kvinderne politisk Medborgerret.

Danmark og Island 1915
Storbrit. og Irland 1918

Tyskland	1918
Østerrig	1918
Ungarn	1918
Holland	1918
(kun Valgbarhed).	
Canada	1918
New York	1918
Syd Dakota	1918
Michigan	1918
Oklahoma	1918
Maine og Wisconsin	1919

og sidst har nu ogsaa vore Søstre paa den anden Side Sundet, Sverrigs Kvinder, faaet Sikkerhed for, at de opnaar den politiske Medborgerret, som de saa længe dygtigt og energisk har kæmpet for. Vi lykønsker dem alle, men særlig varmt de svenske Kvinder. Sidst blandt de nordiske Lande naaede de frem; vi lykønsker dem til Sejren og rækker dem Haanden til et lykkeligt og frugtbringende Samarbejde mellem Nordens frie Kvinder. Ved den Fest, som de svenske Kvinder for nylig fejrede i denne Anledning, var D. K. repræsenteret af Fru Elisa Petersen, Næstved, der i det sidst udkomne Nr. af Kv. og Sf. har givet en lille Skildring af Festens Forløb.

Forholdene herhjemme.

Naar vi ser paa vore egne hjemlige Forhold, saa er ogsaa her foregaaet store og bemærkelsesværdige Begivenheder. Paa den danske Rigsdag er fremlagt Forslag til en ny Ægteskabslovgivning og Forslag om Kv. Adgang til Embeder, to Forslag, der udgør Kardinalpunkter i Dansk Kvindesamfunds Program. Hvad Ægteskabslovene angaar, skal jeg ikke i min Beretning komme nærmere ind paa, hvad D. K. har foretaget sig, da Familieretsudvalgets Formand senere vil aflægge en særlig Beretning herom, blot nævne, at D. K. 30. Jan. 1919 indsendte et Andragende til Regering og Rigsdag om at der endnu i denne Rigsdagssamling maatte blive forelagt og vedtaget Lov til Ændring af de nugældende Regler om Ægteskabs Indgaelse, Opløsning og dets Retsvirkninger. Hvad Forslaget om Kvinders Adgang til Embeder angaar, skal jeg minde om, at vi paa vort Formandsmøde i Januar 1919 vedtog en Udtalelse om, at D. K. udtalte sin Paaskønnelse af og Tilfredshed med det fremsatte Lovforslag og sit Haab om, at det vedtages i ikke forringet Skikkelse, og ved Møder og Foredrag saavel som i Bladet, har vi søgt at oplyse og interessere vore Medlemmer for denne Sag.

Forslaget er vedtaget i sin fulde Udstrækning i Folketinget, men efter den Modstand, som Spørgsmaalet om Kvinders Adgang til Præsteembederne fremkaldte fra Folketingets konservative Folkeparti og Venstre, er der næppe megen Udsigt til, at Forslaget gaar igennem i Landstinget — det vil sandsynligvis komme til at strande paa de kvindelige Præster, medens ikke én Røst har rejst sig imod f. Eks. kvindelige Dommere. Der er Grund for D. K. til at takke de kvindelige Rigsdagsmedlemmer af alle Partier, der forstaaende og forstaaende har talt Kvindernes Sag ved disse to Forslags Fremsættelse. Vor afgaaede Formand Astrid Stampe-Peddersen bød dem ved sidste Fællesmøde i Aalborg Velkommen i Tingene, vi har endnu ingen Grund haft til at fortryde dette Velkommen — tværtimod. Den Dag, Forslaget til de nye Ægteskabslove var til 1ste Behandling i Folketinget, talte 3 Kvinder som deres respektive Partiers Ordførere — og de talte kloge, forstandige og varme Ord om Kvindernes berettigede Krav. Naar man tænker paa, at det kun er ét Aar siden, Kvinder første Gang udøvede deres politiske Borgerret, kun et Aar siden Kvinder fik Sæde i Rigsdagen, og at saa allerede nu 4 kvindelige ordførende Rigsdagsmedlemmer taler Kvindernes Sag i Lovforslag, der sætter Kvinden paa sin rette Plads ved Siden af Manden i Ægteskabet og Erhvervslivet, ja saa synes vi jo, at vi er naaet et langt Stykke fremad.

Danske Kvindesamfunds Program er i disse Dage Genstand for offentlig Debat i Rigsdagen, i Pressen, paa Møder Landet over. Ægteskabsloven drøftes ikke alene i Rigsdagen, men i juridiske Møder og Tidsskrifter, af Dr. philosophiæ og høj lærde Magistre. Kvindelige Præster er Genstand for heftige Debatter ved Præstekonventioner, Menighedsraads møder bl. Landets Biskopper og ved det theologiske Fakultet. Alle de Overvejelser for og imod, som vi — indenfor D. K. — forlængst har afsluttet og afklaret for os selv, er nu paa hver Mands og hver Kvindes Læber; og vi kan med Stolthed erkende, at Kommissioner og Udvalg, Regering og Rigsdag i deres Beslutninger bygger paa det Grundlag, som D. K. for Aar tilbage har formuleret og offentliggjort.

Men jeg kan dog ikke slutte Omtalen af dette uden at forberede Dem paa, at Skuffelserne lurer paa os. Gen-